

KORCZAK (18) sb m

-k (17), -g (1).

o jasne, a pochylone.

sg N korczák (7). ◇ A korczák (8), Korczáka (1). ◇ I korczáki(e)m (1). ◇ pl N Korczákowie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. Naczynie do picia; kubek, kielich, czara; *vas Murm, BartBydg, Cn; cymbium Murm, BartBydg; concha BartBydg, Cn; crater Murm; alveus, cyathus BartBydg; alveolus, aquiminale, aquiminarium, caucus, caveus, cavus, cotyla, cynopus, poculum Cn (15) : Murm 151; á moý kortzak śrebrny ý pieniądze ktore dał zá pśfenicę włoż młodźemu ná wirzch woru HistJóz D2, D2, D2v [2 r.], D3 [2 r.]; Cymbia (cimbia), pocula facta ad similitudinem navis, korczak BartBydg 28, 27b, 32b; Gdy też iednego czału korczakiem wodę pił, wzrzał dziecię BielŻyw 71, 71.*

korczak czego (3): Korczak wody z morzá nábierz BierEz D4v; SeklKat F4v, L4v; [korzeń iego [brzozowego drzewa] bárzo ieft twardy y záwiły/ tak iż też z niego czynią czyfite korczaki ku pićiu Cresc 1571 471].

2. [Dzwonek drewniany zawieszany koniom: Korczak, Tmtinnabulum ligneum, equis appendi solitum Volck Iii.]

3. *n-pr Nazwa herbu (1) : Ná Kleynot Stárodawny Korczak. WerGośc 202.*

4. *n-pers Nazwisko rodowe (2) : Nie boia [!] fię choć widzą Korczaká bez głowy Prot C4; SarnStat 991.*

Synonimy: 1. *czarka, czasza, kauszyk, korbel, kruż, kubek, kufel, kusz.*